

Hozzászólás – Dézsi István (KFKI Részecske és Magfizikai Kutatóintézet)

A bolognai egyezményben rögzített témák (ide tartozik első sorban a legfelső irányító testület, létszámok, a képzés ciklusai) ugyan fontos kérdések az Európai Unióhoz történő csatlakozás tekintetében, de még fontosabb az, hogy milyen szerepe lesz a felsőoktatásnak és kutatásnak az ország jövőjének alakulásában. E két terület a nemzet jövőjét meghatározó tényező, a politikai és gazdasági vezetésnek ennek tudatában kell lennie. Nemzetközi tapasztalatok alapján bizonyított, hogy a tudás megfelelő szintje alapvetően fontos egy ország életszínvonalának meghatározásában. Különösen érvényes ez a mi országunk esetében, ahol nincsenek jelentős nyersanyag kincsek. Ezek alapján azt várhatnánk, hogy az ország vezetése mindennek tudatában van és fontosságának megfelelő mértékben, előnyben részesíti a tudást, a tanulást (felsőoktatást), és a kutatást. Ez azonban nem látszódik, amit bizonyítanak a lényegében fűnyíró elv alapján meghatározott anyagi elvonások, beleértve az első után hirtelen következő úgy nevezett 10 %-os további elvonást és még ki tudja hány esetleges százalék várható, ami aztán teljesen tönkre teszi ezt a két területet. Határozottan mondhatjuk a nemzetnek a jövője forog kockán.

A tudás felhasználása a gazdaságban nagyon bonyolult kérdés. Ennek megoldását nem lehet csupán a kutatóktól várni. Ehhez az innovációs lánc minden elemét ki kell építeni és gondoskodni kell azok megfelelő színvonaláról. Ez a mai politikai gyakorlatban nem valósul meg kellő mértékben, eltekintve néhány tétova megnyilatkozástól és színészi produkciótól. A szükséges feladatokat meg kellene határozni azon hozzáértő személyek által, akik véleményüket nem a személyes érdekek és az ennek megfelelően kiépített kapcsolatrendszerük alapján alakítják ki, hanem Magyarország sikeres jövője a céljuk.

[Vissza felsőoktatási a vita főoldalára](#)